XV. évfolyam. Csáktornya, 1898. junius 19-én 25. szám.

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal: Fischel Fülöp könyvkereskedése, Ide küldendők az előfizetési dijak, nyiltterek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számittatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak: Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben,. Schalek H., Dukes M., Oppelik A.I Daube G. L. és társánál és Hernd: Brünben: Stern M.

Nyilttér petitsora 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Hazafias ünnepély Perlakon.

E hó 12-én hazánk végvidékén, a magyar határon fekvő Perlak városában impozáns módon adott kifejezést a város és a vidék közönsége hazaszeretetének és királyszeretetének. Ekkor ünnepelte meg a haza ezeréves fennállásának és a koronázás évfordulójának emlékét. Az ünnepélyen jelen volt megyénk közszeretetben s köztiszteletben álló főispánja, dr. Jankovics László gróf, dr. Ruzsicska Kálmán, megyénk lelkes kir. tanfelügyelője és Orosz Pál közigazgatási bizottsági tag a megye központjából. Szabó Imre földbirtokos, Horváth Ignácz urod. számvevő, Kolbenschlag Béla főszolgabiró, Margitai József képezdei igazgató, Gayer Lajos földbirtokos Horvátországból s még igen sokan a közel vidékről. Perlak városából annak lelkes értelmisége, hölgyei, hazafias lakossága, birái, állami, megyei és községi tisztviselői kara, tantestülete, egyesületei sat. —

A mura-királyi vasuti állomáson a főispánt Horváth Csongor kir. járásbiró, az állami iskolák gondnoksági elnöke fogadta.

Az ünnepély misével és Te Deummal kezdődött. Szép volt a sok százra menő tanulósereg felvonulása, tanitóik és a járás összes jegyzőinek, birainak s előljáróinak dicséretre méltó megjelenése Kovács Rezső főszolgabiró vezetése mellett; megjelentek a tüzoltók egyenruhában, a nagy néptömeg s végül a főispán és kisérete. A misét Varga János plébános mondotta, a kóruson pedig Csizmazia János áll. isk. tanitó nagy szakértelemre való vezetése mellett a tanulósereg összhangzó éneke, a perlaki hölgyek s urak által alakitott vegyes karok gyönyörü kvartettjei és szólói igazi áhitatra hangolták a jelenlevőket.

A mise után a város fellobogózott utczáin az áll. népiskolába vonult a közönség. Itt Horváth Csongor gondnoksági elnök üdvözölte a főispánt; főispán ur válasza után bemutatta a gondnokság és tantestület tagjait. A népiskola feldiszitett udvarán voltak elhelyezve az iskolapadok s voltak felállitva a vendégek részére az ülőhelyek. Főispán urat egy kis tanulóleány üdvözölte s csinos csokrot nyujtott át, mit főispán ur a közönséghez és a tanulókhoz intézett hazafiui érzelemtől áthatott beszédben köszönt meg. A nemzeti hymnus eléneklése után kir. tantelügyelő a következő, többször éljenzéssel kisért remek beszédet mondotta:

Méltóságos Főispán Ur!
Mélyen tisztelt ünneplő közönség!
Kedves növendékek!

A perlaki állami elemi iskolák gondnoksága és tantestülete ünnepélyt rendezett az ezeréves dicsőség emlékének, hogy — közokatásügyi miniszterünk szép buzditásához képest — az ifjuság, mint a jövő letéteményese gazdagodjék honfiui erényekben, hazaszeretetben; gyarapodjék ismeretekben s nemzeti önérzetben.

Az ezeréves emlékek kegyeletét beragyogja a királyi korona fénye; hiszen 1896. év junius 8. összeforrnak nemcsak a történelemben, de a mi sziveinkben is.

A magyar képviselőház elnöke, a millenáris esztendőnek ezen a nagy napján a következő, messze időkre emlékezetes kijelentéssel fordul az egész nemzet szine előtt felséges királyunkhoz:

»A magyar nemzet ezeréves fennállásának megünneplésére a koronázás évfordulóját választottuk; király és nemzet e napon egyesültek egy oly törekvésben, melyben mindkettő rendületlenül megmaradva, az egységes magyar állam, annak alkotmányos függetlensége és szabadsága, a magyar nemzet osztatlan egysége és a magyar államnak az uralkodóház közösségén alapuló kapcsolata Felséged többi királyságaival beláthatlan időkre biztositva van.«

Azt kérdezem, mélyen tisztelt ünneplő közönség, kinek van több joga a beláthatlan idők ezen reményeihez, mint éppen nemzetünk uj sarjadékának?

Azt kérdezem, kit terhel több felelősség, hogy e remény valósulásában közreműködjék, mint bennünket, kik oktatói, vezetői, Isten és szülők után első mentorai vagyunk e drága gyermekeknek?

A — hitem szerint — méltó választ megadja majd az ő érzésük, az ő édes zengésü daluk, az ő nemes igyekezetük, hogy már zsenge korukban részt kivánnak maguknak a magyar kulturából.

S ha elgondolom, hogy a perlaki állami iskolák a tizenötév előtti negyvenkilencz növendék helyett ma már a magyar állameszme közel hatszáz kis bajnokát fogadják magukba; ha elgondolom, hogy a tizenöt év előtti, csak a jövőbe vetett bizalomból erőt meritő két tanitó helyett, ma már tiz lelkes tanerő csepegteti szivükbe az istenfélelem, hazaszeretet és ismeretek szövetségének szent ösztöneit, ugy teljesedni látom Perlak felett Széchenyi jóslatát:

»Virradni kezd egy szebb hajnal, uj lelkesedés ébred, gyul a honszeretet égi tüze!«

TÁRCZA.

Emlékbeszéd.

Mondotta a muraközi tanitói járáskör alsódomborui közgyülésén 1898. junius 2-án Zrinyi Károly képezdei tanár.

Vége.

Alig került azonban mind e nagy és örökké becses alkotás a törvény lapjaira, már is körösköril pusztitó vihart és lángot idézett föl a nemketre a fölszitott gyülölet és reakczió. A nemzetnek védelmeznie kellett a Hazát, védelmeznie zellett a csak imént megszerzett drága kincseit.

S ebben az egyenetlen, de annál nagyobbszerü védelmi harczban ismét mennyi ragyogó és dicső tett örökitette meg emlékét kitörülhetetlenül a történelem lapjain s iktatta be emlékét elenyészhetetlenül a nemzet minden igaz fiának a szivébe!

De egyszersmind mennyi drága vér folyt el e küzdelemben s szentelte meg mártirvérrel is a nemzetnek 48-ki alkotásait!

S ha mindezekre visszagondolunk i. t. Kartársaim, az akkori idők elragadó lelkesedése és hü honszerelme; az akkori államférfiak éleslátása és csodás tettereje; az akkori nemzedék áldozatkészsége és dicső halálmegvetése, öröme és bánata, ragyogása és árnya egy igéző büvös képpé szövődik össze, mely oda vésődött kiirthatatlanul a nemzet szivének a fenekére, mig él magyar e Hazán s mely egy, a távolból felénk sugárzó kép csupán, de azért mégis éltet, mégis melegit, mégis lelkesit!

E szent áhitattal örzött képet hordja kebelében a nemzet s tesz tanuságot érzelmeiről, a midőn az 50-ik évforduló alkalmából a 48-as eseményekről megemlékezik.

Mert ez a korszak a magyar nemzet egygyéolvadásának a szimboluma; e korszak a magyar nemzet ujjászületésének és föltámadásának, a nemzet önérzetének, büszkeségének, dicsőségének az emlékünnepe!

Ezért ünnepelte meg a nemzet ezt az évfordulót évről-évre eddig is.

S ha a nemzeti közérzés igy irta be e nagy időket a történelem lapjaira; s ha igy vette ünneplésbe a nemzeti kegyelet és megemlékezés e dicső korszakot; s ha megünnepeltük ennek az évfordulóját fokozódó lelkesedéssel évről-évre eddig is: mennyivel fényesebbnek és méltóságosabbnak kellett az idei megemlékezésnek lennie, a mikor egy félszázadnak a határmesgyéjét léptük által; s a mikor 50 esztendőnek a tisztult nézetével, 50 évnek a tapasztalataival s tanulságaival tekinthetünk vissza azokra a vivmányokra, melyeket ennek a nagy nemzeti epokának köszönhetünk!

S Muraköz tanitósága ezuttal se tagadta meg magát! Szive hangosan földobbant a 48-as események emlékezetének fölujitásakor ebben az esztendőben is.

S ime ma is itt látjuk Muraköz lelkes tanitóságát azzal a tüzzel és lelkesedéssel, mely nemesiti a keblet, mely tisztitja a lelket, mely villámszikrát dob az ember agyvelejébe s acélerővel ruházza fel az ember izmait akkor, a mikor a legszentebb honpolgári kötelességek teljesitésének az ideje elérkezik!

Hát azért csak hadd ünnepeljünk i. t. Kartársaim! Ünnepeljük meg csak ezt az évfordulót nemcsak ebben az esztendőben, de ünnepeljük meg a jövőben is, év év után, minden alkalommal, mert ez a hálának, a kegyeletnek, a lelkesedésnek az emlékünnepe!

De a midőn ezt teszszük i. t. Kartársaim, ne feledjük, hogy csak akkor igaz a hála, csak akkor igaz a kegyelet s csak akkor gyujtott tiszta lángot a honszeretet az ünnep oltárán, ha egész valónkat áthatja az a szellem, az a hazaszeretet és szabadságszeretet, az önfeláldozó lelkesedés mely ama nagy idők nagy alkotásait megteremtette s a dicső elődök tetteit vezérelte.

Ne is hagyjuk csorbitani soha és semmiben se e szent és becses örökséget!

Ragyogjon előttünk is vezérésillag gyanánt, hogy maradjon e sokat szenvedett és zaklatott Haza egy szabad és boldog népnek szabad és boldog tanyája.

S ha igy ünneplünk, akkor ünnepelünk igazán; a multak dicső emlékeit csakis igy magasztalhatjuk igazán.

Kedves növendékek!

A ti ragaszkodástok a hazához, a ti odaadó szorgalmatok s minden elhatározásban szilárd jellemetek fogja ápolni ezt az égi tüzet, mely a munka és szeretet áldását árasztja reátok, a ti fiaitokra, leányaitokra s azok késő nemzedékeire.

A görög ifju Achilles sirjához járt lelkesedésért; a zalavármegyei ifjunak van hőse, bölcse és költője. A muraközi ifjunak külön is van még egy vértanuja, kinek sirjából naponta felhallatszik hozzátok az intelem, hogy Muraköz igaz és hü fia csak a magyar hazáért halhat meg.

Mint a vármegye királyi tanfelügyelője forró köszönetet mondok méltóságos Főispán urnak, hogy a mai iskolai ünnepet szives volt megjelenésével társadalmi ünneppé avatni; magas állásában is bizonyságot tevén nagynak és kicsinynek a régi igazságról, hogy az igazi erőt és igazi szabadságot csak a nemzeti érzésben gyökerező mivelődés biztositja.

Forró köszönetet mondok a vármegyei törvényhatóság, közigazgatási bizottság, nemesi választmány s egyéb hatóságok és testületek itt megjelent tagjainak, a szülőknek, gondnokságnak és tantestületnek, hogy a mult emlékeinek s a jövő reményeinek megünneplésében egyesitették lelküket kedves növendékeink szivével.

Külön is forró köszönetet mondok Perlak közönségének, mely itt a határszélen oly rendkivüli áldozatkészséggel támogatja a magyar kulturát, a milyenre csak a legtisztább, a legnemesebb honszerelem képes.

Most pedig addig is, mig ti, kedves növendékek, szüzies és szent érzéstekkel, mint a tavasz első virágaival, körülövezitek ezeréves multunk hatalmas törzsét, veletek és előttetek fogadjuk meg koszorus költőnkkel, hogy szeretni fogjuk a hazát szenvedélylyel és szenvedéssel, erőnk hatalmával, szivünk lángjával, életünk és javaink feláldozásával!

Éljen a király!

Ezután a tanulók szavaltak s énekeltek, majd iskolai vizsgálat röktönöztetett, melyen a horvát ajkú tanulóknak a magyar nyelvben tett fényes előmenetele minden jelenlevő szivét örömmel töltötte el s az iskola kitünő tantestületének működése iránt igaz elismerésre hangolta. A szép kézimunka kiállitást is megtekintették a jelenlevők.

A vizsgálat után a kir. tanfelügyelő a tanügyi kormány, a megye, a nemesi választmány s mások által adományozott több száz forintra menő jutalmat osztott ki a tanulók, majd ünnepélyesen több tanitó közt, mit megjutalmazott társai nevében Tóth Sándor áll. isk. igazgató szép beszédben köszönt meg.

Végül Sipos Károly gondnoksági tag szivből jött hazafiúi érzéssel telt záró-beszédet intézett a vendégekhez s közönséghez, mire a minden tekintetben sikerült s igen szép ünnepély véget ért. — Ezután a főispán s tanfelügyelő ur s a többi vendég a D. K. E. s az állami ovodát tekintették meg. Itt Grész Alajosné urnő üdvözölte az egybegyült választmány nevében a vendégeket. A kisdedek játékát, szavalatait s a magyar beszédben tett szép előmenetelét mutatták be az óvónők. Mindenkit megleptek e két, egy házban elhelyezett testvér-intézet mintaszerü helyiségei, felszerelése, kertje, ültetvényei, nemkülönben a kisdedek előhaladása.

Délben több mint 100 teritékü fényes társasebéd volt, melyen megjelent a főispán, tanfelügyelő, a vidék és a város közönségének szine-java. Dr. Jankovich László gr. főispán a királyra mondott nagyhatásu felköszöntőt, mit a jelenlevők állva hallgattak. Szabó Imre dr. Wlasits Gyula ministerre, kerületünk képviselőjére mondott tartalmas felköszöntőt, mire a közönség szünni nem akaró éljenzésben tört ki s táviratilag üdvözölte a ministert s fejezte ki iránta érzett igaz tiszteletét és szeretetét. Varga János nagy tetszés között megyénknek köztiszteletben s közszeretetben álló főispánját éltette a jelenlevők tüntető tetszésnyilvánitása s a főispán iránt érzett ragaszkodásuknak fényes bizonyitékai között. Horváth Csongor dr. Ruzsicska Kálmán megyénk szeretett s tevékeny kir. tanfelügyelőjére, Margitai József Szabó Imrére az alsó-vidéknek hazafiui erényekben gazdag férfiára mondottak felköszöntőt. Mind a két férfiu iránt őszintén nyilvánuló szeretetüknek s elismerésüknek lelkes éljenzéssel adtak a jelenlevők kifejezést. Sipos Károly Orosz Pálra, Kovács Rezső a perlaki áll. isk. derék tantestületére s annak igazgatójára; dr. Jankovich László gróf, a mai ünnepély sikeréből kifolyólag a megye közönsége közötti egyetértésre s erejének koncentrálására, dr. Ruzsicska Kálmán az áll. isk. gondnokságára s annak tevékeny elnökére Horváth Csongorra, Szebényi ügyvéd az összes vendégekre mondottak felköszöntőket. Felköszöntötték továbbá: Varga János plébánost, Margitai József igazgatót, Kovács Rezső és Kolbenschlag Béla főszolgabirót, az exponált járás összes tisztviselőit, külön a jegyzői kart, Kele György a birói, ügyvédi, orvosi kart, az adóhivatalt, dr. Szabó Zsigmond a viszontlátásra a vendégeket, Perlak polgárait, Perlak előljáróságát, Glavina András és Bartai György ujra a főispánt, ki mindvégig a legnagyobb tisztelet s őszinte ragaszkodás tárgya volt.

Délután 2 órakor a tanulóifjuság zeneszó mellett Ottokra rándult, követte őket sok százra menő közönség, szülő. A tanulóleányok tornászata mutattatott be, majd tánczra perdült a tanulóifjuság, később a felnőttek is s a szünni nem akaró jókedv belenyult az éjbe.

Ezen, minden tekintetben megható, szép lefolyásu, ügyesen rendezett hazafias ünnepély nemcsak a tanulóifjuságra lesz örökre elfelejthetetlen, de erős nyomokat fog hagyni a perlaki s Muraköz alsóvidéki horvát ajku nép hazafiui érzelmeinek megszilárditásában. S azért ugy a kir. tanfelügyelő, mint az áll. isk. gondnoksága, tantestülete, a járás főszolgabirája, jegyzői kara, Perlak előljárósága, plébánosa, közönsége, a hölgyek s mindenki, ki a rendezés körül fáradozott, s az ünnepély sikeréhez hozzájárult, igazi elismerést érdemelnek, megyénk lelkes s tevékeny főispánja pedig, ki megjelenése által az ünnepély diszét emelni méltóztatott, a közönség forró háláját biztositotta magának.

S a magyar tanitóság másként nem is ünnepelhet!

A Hazánk 50 év előtti fényes korszakából felénk sugárzó szellem melege bennetek is erősiteni fogja az elhatározást, hogy Ti is éljetek a Hazáért. Titeket is buzditani fog ama vágyatok megvalósitásában, hogy éljen és viruljon, hogy boldoguljon a szép Magyarország!

Ti lobogtatjátok a hazaszeretet fáklyáját soha nem lankadó lelkesedéssel; Ti gyujtjátok meg a hazafiság éltető tüzét a neveléstekre bizott tanuloifjuságnak, a Haza jövendő oszlopainak a fogékony szivébe.

S ha Ti is igy gondolkoztok kedves Kartársaim s ha Ti is ennek az eszmének, ennek a czélnak szolgálatában küzdötök, akkor az 50 év előtti alkotások nem homokzátonyra épültek; nem is folyt hiába a vér, melylyel ezeket az alkotásokat számunkra meg is védelmezték; de föl fog épülni az egységes Magyarország az ő összes áttríbutumjaival; mi meg örökségül fogunk hagyni a mi utódjainknak egy boldog és hatalmas Magyarországot, melyről őseink annyi századokon keresztül álmodoztak, melyért annyiszor drága véröket ontották s melyért, a költő szavai szerint, ma is buzgó imádság epedez százezerek ajkán!

KULÖNFÉLÉK.

— **Egy főur jótékonysága.** Festetics Jenő gróf ur Ő méltósága a helybeli önk. tüzoltóság alaptőkéjének gyarapitására 25 frt küldött, melyért neki az elnökség ez uton is hálás köszönetét tolmácsolja.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Zrinyi Károly csáktornyai áll. tanitóképző-intézeti segédtanárt működése helyén való meghagyása mellett a IX. dijosztály 2-ik fokozatába rendes tanárrá nevezte ki.

— **Eljegyzés.** Luszigárten Mór könyvelő Bécsből eljegyezte ugyanott Kohn József leányát, Lujza kisasszonyt.

— **Medardusz napja.** A közhit szerint, ha junius 8-án, Medardusz napján eső esik, az 40 napig nem szünik meg. 8-án csakugyan esett az eső. Jupiter Pluvius is szörnyü haragosan beleszólt s csakugy szórta villámnyalábjából sistergő nyilait s azóta tényleg folyton esik az eső. Nem mulik el nap, hogy vagy csöndesen, vagy vihar kiséretében meg ne nyiljanak az ég csatornái s ki ne ürítsék a Földre nézve most igazán fölösleges áldásukat. Rettegve gondolnak a gazdák ennek esetleges következményeire; mert nem virágozhatik a szőlő, nem takaríthatják be a szénát, a gabonába beveszi magát a rozsda, a kukoricza kapálatlanul alig látszik a sok gaztól s vége lesz annak a sok szép reménynek, melyet a magyar gazda joggal füzött az idei terméshez.

— **Előléptetés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Dékány Mihály csáktornyai áll. tanitóképző-intézeti tanárt a X. dijosztály 2-ik fokozatába előléptette.

— **Eljegyzés.** Herzer Mór Budapesten alkalmazott főkönyvelő jegyet váltott Hochsinger Ida kisasszonynyal, Hochsinger Arnold bécsi kereskedő leányával.

— **Öngyilkosság.** Rosenfed Sarolta csáktornyai születésü 19 éves leány f. hó 11-én Barcson öngyilkossági szándékból a Drávába ugrott, honnan csak hulláját huzhatták ki. Állitólag reménytelen szerelem késztette arra, hogy életétől megváljék.

— **Köszönetnyilvánitás.** Méltóságos Festetics Jenő gróf ur, mint már számos éven át, ugy az iden is a helybeli róm. kath. jótékonyczélu nőegyletnek 30 frtot kegyes volt adományozni. Fogadja a nemesszivü gróf ur egyletünk irányában tanusitott szives jóindulatáért a szegények nevében e téren is a legbensőbb hála és köszönetem kifejezését. Csáktornya, 1898. jun. 15. Bernyák Károlyné, egyl. elnök.

— **Iskolai ünnepély Stridón.** A stridói m. kir. áll. népiskola hazánk ezeréves fennállása és a koronázási ünnepélyt 8-án tartotta meg több tanügybarát, szülő, a gondnokság és a tanitóság jelenlétében. Az ünnepélyt hálaadó szt. mise előzte meg. Majd iskolába vonult a növendéksereg, hol az ünnepély a következő tárgysorozattal folyt le: Kölcsey »Hymnusz« énekli a növendéksereg. Megnyitó, illetve az ünnepély czéljának vázolása, tartja Danitz Sándor ig.-tanitó. Emlékbeszéd, tartja Krampatitsné Kosich Ilona tanitónő. Magyarország megkoszoruzott térképe előtti beszéd, tiz költemény szavalás; közben: »Tied vagyok, tied hazám«, végül »Szózat«, szavalják és éneklik a növendé-

kek. Végül az ünnepély befejezéseül délután 1 órakor a tantestület felügyelete mellett az egész növendéksereg a közeli erdőségbe vonult, hol szavalás, éneklés, játszás között töltötte el azt a napot, mely évről-évre édes ismeretek és emlékek szülőanyjává válik.

— **Urnapja Légrádon.** Az oltári szentség rendelésének ünnepét Légrádon is méltóan megünnepelték. A körmeneten, melyen Gadó Mátyás plébános pontifikált, részt vett a tanulóifjuságon kivül a tüzoltó-egylet zenekarával Kovács Gyula főparancsnok vezetése mellett is. Közben több izben esett, de ez a hiveket ájtatoskodásukban meg nem zavarta.

— **Perlak gazdasági iskolája.** Perlak község a gazdasági ismétlő iskolát a kiadott utasitás értelmében teljesen szervezte. A dologi kiadásokra 110 frtot szavazott meg. Az ismétlő növendékeket a tantestület által, a gyakorlati és elméleti gazdasági tárgyakban oktattatta. A községnek államsegély iránti kérvényét dr. Ruzsicska Kálmán kir. tan. tanfelügyelő m. hó 6-án a közokt. miniszteriumhoz felterjesztette, honnét 210 forint államsegély lett kiutalványozva s igy a gazdasági ismétlősöket vezető tanerők fáradsága dijazva lett. A perlaki gazd. ismétlő iskola államositva van.

— **Felülfizettek** a csáktornyai állami tanitóképző-intézet által rendezett mulatságon a következő t. urak s hölgyek: 40 frtot gróf Festetich Jenő, 10 frtot Schadel István, 2—2 frtot Muray Róbert, Nuzsy Mátyás, Szilágyi Gyula; 1·50—1·50 frt Filipics Lajos, Kornfeind Nándor, Geppert Henrik; 1—1 frtot Baumann Zsigmond, Bernyák Károlyné, Bencsák Ferencz, Frász Tamás, Kecskés Ferencz, Kohn Hermán, Metanovics Péter, Mik Szilárd, Rhédey Ferencz, N. N., Rosenberg Rudolf, Rittmüller Ármin, Schulek János, Stolczer József, Strausz Sándor, Tóth István; 50—50 krt. Bernyák Károly, Deckert József, Dugovich Pál, Fejér Jenő, Fodróczy Albert, Gerschlauer Béla, Kovács Emil, Kolbenschlag Béla, Molnár Sándor, Oravecz Viktor, Polyák László, Polgár József, Szommer István, Pálya Mihály, Sray Ferencz, ifj. Tódor József, Ungár Adolf, 30 krt Schwarcz Jakab; 20 frtot Gőzmalom s villamvilágitási részvény-társulat; 6 frtot a tanári testület; a tanitónövendékek 15 frt 50 krt. Összesen 105 frt 80 kr. Mindazon igen tisztelt hölgyek és urak, kik megtisztelő megjelenésük által hazafias ünnepélyünket emelni, s kik felülfizetésük által segélypénztárunkat gyarapitani kegyeskedtek, fogadják hálás szivünk mélyen érzett köszönetnyilvánitását! — A tanitóképző-intézet ifjusága.

— **Gondnokság kiegészitése.** A perlaki áll. isk. gondnoksága a f. hó 28-án 32.006 sz. kinevezés szerint következőleg egészitetett ki: elnök: Horváth Cs. János jbiró; tagok: Bölcs Sándor szolgabiró, dr. Tamás Lajos és dr. Kemény Fülöp ügyvédek és Zala József jegyző.

— **Hazafias ünnepély.** A hodosáni m. kir. áll. elemi népiskola tantestülete és tanuló ifjusága hazafias lelkesedéssel ünnepelte meg e hó 8-án a koronázás és hazánk ezeréves fenállásának emlékét. A magasztos ünnepélyt szent mise előzte meg, melynél a tanulók Major Károly tanító vezetése alatt magyarul énekeltek. Szent mise után pedig az egyik tanteremben folyt le az ünnepély hazafias dalok, beszédek és szavalatokkal egybekapcsolva. Az ünnepélyt befejezte a milleniumi alapitvány kiosztása, mely két teljes öltözetből állott, s melyet két szegény sorsu — de a magyar nyelvben a legnagyobb előmenetelt tanusitó — tanuló kapott.

— **Köszönetnyilvánitás.** A hodosáni áll. elemi népiskolában a f. hó 8-án tartott iskolai ünnepély alkalmával a községi elöljáróságnak 1896. évi junius hó 8-án tartott össz-diszközgyülése alkalmából hozott határozata értelmében, milleniumi alapitvány czimén két szegénysorsu tanuló — ki a magyar nyelv előmenetelében kitünt — teljes ruházattal ajándékoztatott meg. Az ajándéktárgyakat a fenti iskolai ünnepély napján tek. Kisfaludy Gyula körjegyző ur hazafias beszéd kiséretében adta át a két tanulónak. A midőn ezt a nyilvánosság terére hozom, fogadja az iskolánk iránt rokonszenvvel viseltető nemesszivü községi elöljáróság becses adományáért ugy a megjulalmazottak, mint a tantestület legforróbb köszönetét. — Hodosán, 1898. jun. hó 9-én Brauner Lajos áll. ig.-tanitó.

— **Az izr. hitközség szervezése Perlakon.** A perlaki járás izraelita polgárainak küldöttsége e hó 2-án személyesen nyujtotta át a vallás- és közoktatásügyi miniszter urnak a szervezendő hitközség alapszabályait egy terjedelmes memorandum kiséretében. Tiszteletlegtek még Zsilinszky Mihály államtitkár és Gömöry Oszkár miniszteri tanácsos uraknál. A küldöttség mindhárom helyen szives fogadtatásban részesült és ügyük méltányos elintézésének reményében tért haza.

— **Öngyilkosság.** Stridóról irják, hogy Makkos Ambrus pénzügyőri vigyázó, ki engedély nélkül egész éjjel kimaradt, alkalmasint büntetéstől félelmében, szolgálati fegyverével 6-án reggel a legénység szobájában agyonlőtte magát.

— **Letartóztatott gyujtogató.** Novák Ignácznak sok baja volt Dráva-Vásárhelyen a község elöljáróságával. Abban a hitben élt s meg volt erősen győződve róla, hogy megrövidítették, a mikor a közös legelőből neki osztályrész nem jutott. E miatt sokat zsörtölődött s egyre rágalmazta a község elöljáróságát, a miért 6-án 10 frtnyi pénzbirságra el is itélték a helybeli kir. járásbiróságnál. De Novák ezért boszut forralt. Meg akarta lakoltatni az elszenvedett méltánytalanságért az egész községet s tüzcsóvát dugott a maga pajtájába, hogy maga is elégjen, de hogy az egész község is a tüz prédájává legyen. Őrült tervét azonban nem hajthatta végre, mert a szomszédok a fölcsapott lángokat csakhamar eloltották s igy a tüzveszély a község feje fölől elvonult. De Novák hüvösre került, mert a csendőrség letartóztatta. A gyujtogató elhatározását megmagyarázza annak félkegyelmü volta, mely miatt már sok kellemetlenséget okozott Dráva-Vásárhely lakóinak.

— **Hulla.** F. hó 6-án a Mura Ligetfalvánál egy közép, éltesnek látszó erős férfi hullát vetett ki partjára. Ruházatát csak egy pár turista csizma képezte. Kilétét nem tudni.

— **Szinház Csáktornyán.** Jnsenszky szintársulata, melynek föllépéséről mult számunkban hirt adtunk, a mult héten szorgalmasan mutatta be reportoárját. S minden hizelgés nélkül mondhotjuk, hogy többet nyujtott, mint a mennyit tőle vártunk. Nemcsak hogy a dramai irodalom legujabb s legkiválóbb darabjai kerültek szinre, de azokban a társulatnak minden egyes tagja oly mértékben érvényesült, hogy művészi játékukkal minden este magukkal ragadták a hálás közönséget. Szinre került 10-én A madarász, 11-én a Trilbyk, 12-én A gyimesi vadvirág, 13-án ismét Trilbyk, 14-én a Niobe, 15-én Az ördög mátkája, 16-án A kukta kisasszony cz. darab. Kiemelendő alakjai a társulatnak mint határozott tehetségek: Jeszenszkyné Irén és Jeszenszky, a direktor, akiknek művészi s jól átérzett játékjuk osztatlan tetszéssel találkozott minden este. Igen szép szerepe volt Hervay Erzsinek A gyimesi vadvirágban (Magdolna), Zöldi Herminnek a Az ördög mátkájában (Judith), kik ugy kedves játékukkal, mint kellemes hangjukkal nem egy izben lelkes tapsra birták a közönséget. Szabó Ferencz jó szinész, ki ép ugy a vigjátékban, mint a népszinműben rokonszenvesen alakit. Ügyesen mozog a szinpadon Szigethy Antal is, kinek A gyimesi vadvirág Marczija igen élénk alakitás volt. Kispálfinak jó szerepe volt a Trilbykben, kedves alak volt Sipos Gizella Az ördög mátkájában. A rendezés tökélyetes, az összjáték élvezetes s minden tekintetben kielégitő. Vigjátékot eddig csak egyet adtak, s bemutatkoztak a drámának mindenféle fajában, de a népszinművek a legsikerültebbek. A népviseletek kosztümjei szépek, a tájbeszédek nem erőltettek, ugy hogy játékukban magunk előtt látjuk elvonulni a magyar népet igaz voltában, jó és rossz tulajdonságaiban, a maga természetességében. Férfiénekese a társulatnak Csolnakossy, kinek kellemes baritonhangja van. Az operetteket is jól adják, a diszletek szépek s csak az a kár, hogy a zenekiséret nem kielégitő, mert az a rozoga hangszer, melyen a különben ügyes karmester az éneket kiséri, tüzre való, de nem szinházba. A közönség az előadásokat meglehetős számban látogatja.

— **Állatkivitelünk korlátozása.** A horvátországi kormány 1898. évi május hó 27-én 31915. sz. a. kelt értesitése szerint a hasitott körmü állatoknak Horvátország-Szlavónia területére való bevitele 1898. évi junius 6-án kezdődő érvényességgel, sertésvész miatt, Zalavármegye területéről betiltatott.

— **Uj állami szőlőtelepek.** A földmivelési m. kir. miniszter Zalavármegye területén az amerikai szőlővessző és szőlőojtványok termelése czéljából a már létező tapolczai szőlőtelepen kivül még Balaton-Füreden, Zala-Egerszegen és Csáktornyán is állami szőlőtelepeket fog fölállitani.

— **Meteorologia.** A csáktornyai meteorologiai állomás 1898. év május havi hőmérsékletének havi közepe 16·6 C°. A hőmérséklet maximuma 29·0 C°. 3-án. Minimuma 8·0 C°. 8-án. Csapadék havi összege 160·8 mm. 24 órai maximuma 60·2 mm. 28-án. Csapadékos napok száma 14.

— **A fővárosba utazó** t. olvasóink figyelmébe ajánljuk Kövesi előkelő nagy-éttermét VII. Erzsébet-körut 27., hol kiváló ételek, italok és a legelőzékenyebb kiszolgálás biztositják a vendégek teljes megelégedését. Ezenkivül esténkint szabad bemenet mellett Strauss hires bécsi zenekara játszik, ami Kövesi nagy áldzzatkészségét tanusitja. —

Szerkesztői üzenet:

— **Stridó. Br. K. V.** A rendkivül érdekes levél kimaradt ebből a számból lapunk kis terjedelme miatt. A jövő számunkban azonban czikk alakjában fogjuk hozni. Köszönet érette.

Felelős szerkesztő: **MARGITAI JÓZSEF** Segéd-szerkesztő: **ZRINYI KÁROLY.**

Kiadó és laptulajdonos: **FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).**

XV. tečaj. Vu Čakovcu, 1898. 19-ga juniuša Broj 25.

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo: Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeči družtveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tijeden jedenkrat i to: vu svako nedelju.

Predplatna cena je:
Na celo leto . . . . 4 frt
Na pol lela . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«. i. t. d.

Velika svečanost vu Preloku.

Veliku i lepu svečanost su obdržali vu Preloku prošlu nedelju na spomenek krunisanja i na spomenek jezero letnog obstanka naše domovine.

Pri svečanosti nazočni su bili: presvetli gospodin dr. Jankovich László grof főispán, velemožni gospodin dr. Ruzsicska Kálmán kr. školski inšpektor, Orosz Pál član varmegjinskog upravnog odbora iz Zala-Egerszega, Szabó Imre, Horváth Ignácz, Kolbenschlag Béla čakovečki veliki sudec, Margitai Jožef ravnatelj i urednik iz okolice, nadalje iz Preloka cělo občinstvo, stanovničtvo, gospe, sudci, kraljevski i varmegjinski činovniki, ognjogasci, družtva i t. d. više stotina ljudstva.

Presvetloga velikoga župana su gospodin Horváth Csongor, kakti predsednik školskog odbora i druga gospoda čekala i pozdravila pri murakiráljskoj željezničkoj štaciji.

Svečanost se je svetom mešom i Te Deumom počela, koju je Veličastni gospodin Varga János plebanuš služil, na korušu su pod vodstvom gosp. Csižmešija Jánoša ors. školsk. navučitelja školska deca, gospe, gospodične i gospoda jako lepo popěvala. Lepo je bilo gledati, gda su k meši i k svečanosti skupljali se vnogo stotin školskih decah, pod vodstvom gosp. velikoga sudca Kovács Rezsöa svi notariuši, birovi i zastupniki dolnjog Medjimurja, ognjogasci s zastavami, do jezero pučanstva i nazadnje veliki župan s drugimi gospodami.

Po sv. meši su iz cirkve vu školu išli po zastavami okinčenoj vulici, gde su školski odbor i navučitelji, školska deca i jako vnogo ljudstva čekali velikoga župana i druge goste. Horváth Csongor predsednik pozdravil je gospona főispana, na koje rěči je odgovoril i rekel veliki župan, da se za srečnoga drži, da more med priločance dojti i s njimi skupa svetkuvati; trsil se bude, da vu svakom poslu i vu svakom napredku slavnomu varašu Preloku na pomoć bude.

Za tem je nasleduvala na okinčenom lepom školskom dvoru svečanost. Jedna mala devojka pozdravila je velikoga župana, na kaj je on domoljubljivo odgovoril, lepi i dugi govor držal je gosp. kr. školski inšpektor, deca su verše povedala, pesme popěvala, svoj lepi napredek vu magjarskim jeziku vu svih predmetih pri egžamenu dokazala. Po egžamenu je med decom i med navučiteljom više sto forintov nagradu rezdelil školski inšpektor. Na zadnje je gospodin Sipos Károly s oduševljenimi reči lepi govor držal i zahvaljil se svim, koji su se k svečanosti potrudili. Nazočni pogledali su i dadilišća, kojemu ne samo vu Medjimurju, nego vu celoj varmegjiji nema para.

Poldne bil je veliki obed vu velikoj oštariji, na kojem nazočnih je bilo do sto peršon. Napitnice su rekli: Dr. Jankovics László grof na kralja, Szabó Imre na ministra i ors. ablegata dr. Wlassics Gyulu, koga su nazočni i po telegrafu pozdravili, svoju ljubav i čast prama njemu izrazili vu ime celog zbirnog kotara, Varga János je napitnicu rekel na velikoga župana, Horváth Csongor na kr. inšpektora, Margitai Jožef na Szabó Imrija, Sipos Károly na Orosz Pavla, Kovács Rezső na preločke navučitelje, dr. Ruzsicska Kálmán na školske odbornike, Szebényi na goste. Napitnicu su rekli nadalje: na Varga Janoša, na Margitai Jožeta, na Kovács Rezső i Kolbenschlag Béla varm. velike sudce, na občinske notariuše i poglavare, na činovnike na priločance po drugi i po trelji put (Glavina Andraš i Bartal György) na velikoga župana i t. d.

Odvečer su školska deca, roditelji i druga vnožina vu Oltok išli, gde je lepi majališ bil obdržan, koj je do noći trajal.

Lepa svečanost bude ne samo za školsku decu, nego i za stareše nepozabljiva. Zato hvalje vrědni su svi, koji su svojom marljivostjum i oduševljenjem k cilju ove lepe parade i zabave kaj doprinesli. Bog poživi naše domoljublive priločance!

Krunitbeni jubileum.

(Na spomenek 1892. 8-ga juniuša.)

Kak malo čini se trideset lět sravnavajuć jih sa nepreračuvostjum vremenah.

ZABAVA

Ljubavna bolest.

Ako je Borčec jedan krat rekel »ne«, tak je i bilo »ne«. To su u njegovoj kući svi živući znali, a šnajder Detel je dapače tvrdil, da to i isti »šarko« — kučni pes — zna i toga se drži, ako ga Borčec neče sobom na polje uzeti.

Bilo je puno žalostnih obrazov i šeptanja, kad je jednoć pisar Peter takovog »ne« dobil, koj se je podufal Borčeca za ruku njegove liepe crnomanjaste Polonke zaprositi.

Jedinu kčerku bogatoga muža prositi, pak on, »pisarčić« i nikaj više, to je bila drzovitost bez para. Da bu od onud van bačen, to su mu mnogi prorokuvali prije, nego je to vratolomno dielo započel, ali on je imal gjegjernost i sviet, da ga bude Polonka, koja ga je takaj rado imala, u tom podupirala pak je uslied toga onda tim više zdvojen postal, kad je stari Borčec i liepi Polonki na njezin plač svoj jednostavni »ne« odrezal, pak punctum!

Polonka je bila nesrečna do omiljavice a Peter razdražen bez granicah. Najvise pak ga je srdilo, da ga je stari Borčec onak iz visokoga prek pleč gledal, a u oštariji onak bez ikakvog sustezanja znal o »tintolizcu Petru« na ves glas pripovedati, kak je město u Cancellariu, zabludil Borčecevu u kuću, ali tam da nedobi nikaj za prepisavati, niti nebude nikada nikaj iz te kuće u svoj stan niti nosil niti vodil.

»Da bi mu ja samo kaj mogel včiniti«; — škripal je zubmi Peter, a šnajder Detel je polag njega sedel i očmi požmrkaval. I on je imal pik na Borčeca, jer si je ov dal opravu u Čakovcu delati, a to je bila za njegovu šnajdarsku umietnost sramota i nije mogel pregutati, da Borčec nije njegova mušterija (Kundšaft).

»Daj mira Peter«, — veli šnajder Detel — »Ja već Borčecu Attilu zmerim, koja bu ga tak rezala, da ti svoju Polonku i ter kak zdrage volje da.«

»Šnajder, ako to moreš!« — zavikne pisar.

»Hihihihi, jeli morem, i ter kak morem« — odgovori šnajder smejući se i izpije izpred Petra punu kupicu staroga. »Samo se jedno malo strpi, ja odmah sad idem k Borčecu te se bum s Polonkom spominal, jer ona mora pripomoći! Kad natrag dojdem, hoću Borčecu tam pri drugem stolu nekaj pripoviedati, ti samo do toga ovde mirno čekaj«.

I tim šnajder Detel skoči iz svog stolca, metne si na glavu svoj mali špičasti škrljaček i odskače kroz vrata van kak podrezanih krilah sraka.

Već je prek pol ure prešlo, da je šnajder otišel i u tom vriemenu je Peter sve dublje premišlaval, na koj bi to način moglo iti, da bi mu šnajder pomogel. I nut, eto ti već šnajdera, ali ov se sad neće k-Petrovomu stolu sesti, nego se sedne k-onomu stolu, okolo kojega su sedeli Borčec, Hajdek i drugi bogati muži.

»Hej, na, krčmar!« zavikne prevzetno — »holbu vina; moram si toga straha iz požiraka splaviti. No — kakve sve stvari te ženske glave neimaju«, — prične sada kimajući glavom, kad vidi, da ga svi okolo sedeći glede i poslušaju — »em bi čoviek mogel iz kože skočiti. Ali — imamo i više takovih primerah. Već u rimskoj poviesti je moći najti. Ljubav je moć črez koju već nikaj neide. Ako samo promislim kak se je mnoga dievojka skončala iz ovoga svieta samo zato, jer nije mogla svojega izabranoga dobiti, tak onda sve verujem.

»No, to bu pak nekaj« — zamrmra Hlastec i pogleda Borčeca. »Detel ima muhe

Jeden trenutek, koji u časku iz čezne neopaženo, čemu se nevidi nit traga, měhurčić koji bijaše!

Pak ipak u ljudskom životu u povésti narodah trideset lět negda neizrecivo mnogu znamenuje.

U tridesetih lětih postaju millioni blaženi ili nesrečni... iz millionih očih more izteći suzah radostnih ili tugu nosećih morje!

U trideset lět prestolja se mogu podizati na čvrstih temeljih kao pećina nesrušivo u visinu — narodi se mogu roditi na novo, te se mogu neizbrisljivo ojačuvati, ili krune mogu spasti u ništavost praha, te si na grobe čitavih narodah more krila razprostresti tmasta oblačina!..

Trideset godinah ublažilo je jeden mnogo pretrpeli mučenički narod, suze radostnice izmamilo je iz millionih očih, na novo je rodilo, uveličalo je magjarski narod, nazad je predalo moć i sjajnost magjarskomu prestolju i kruni — učvrstilo je ponovno drmati se začevšu magjarsku državu!

Pak posle molitve imajuće božanske Providnosti, čije je to dělo, za čije ověkočenje neima na ovom světu dovoljnu uveličanog spomenika?

Slavno vladajućeg vladarskog para!

Oni su bili angeli mira, koji su se poput blištajućega sunca uzdizali nad narod težko tlaćeću burnu oblačinu razagnali su oblačine — razvedrili su nebo s vladarskim karakterom odkupili su narod, usrěćili magjarsku domovinu! Ovoga slavnoga vladarskoga para uspomenu dvadeset i pet godišnjeg okorunjenja svetkuval je magjarski narod 1892. lěta junuša 8-ga stoli primamljivom sjajnostjum i uzveličanjem, — — stoli čudnovatim izrazom oduševljenja domoljublja i odanom ljubavi pram kralju, kakove je svět malo videl.

Povést jubileuma dvadeset i pet godišnjega krunisanje iztičemo dělomičnije u slědećem i to za to, ar smo letos vu svih vekših mestih Medjimurja obslužavali prošli tjeden jubileum krunisanja. Da vidimo, kak je bilo pred petimi leti vu Budapešti!

Veličanstvena svečanost uze početak 1892. 6-ga junuša uglavnom gradu orsaga u Budimpešti sa očekivanjem i primljenjem kralja.

Medju zvučenjem zvonova, i rikanjem štukah i orijanjem éljena od morskog mnoztva ulezel je ovog dana ob 3 uri popoldne u glavni grad kralj Ferenc Jožef I., da proslavi s nami svečanost krunjenja dvadeset i petgodišnjega.

Kakvo iznenadjenje čekalo je okrunjenu glavu u ovom puno slavja pre dobitnom putu! Čitav grad bil u svečanom nakitu kakti blaženi k tomu, koji u svatbenom odělo čeka ljubljenog mladoženju! Tri Slavoluki su čekali Njegovo Veličanstvo, Najprveši, blizu kolo- dvora, na spajanju Terezinjskog puta i Podmaniczkyjeve ulice, u krasnom iztočnom slogu s moruvom kupolom. Na čelu su ove rěči se mogle čitati.

»Blagoslavi Bože kralja!« Drugi na početku Andrassyjevog puta s ovim napisom: »Srečnog vladara more samo sretan narod imati!« — te — Vérnost nam je nepoko lebiva! Treći slavoluk je na početku Albrechtovih vrata stal s ovimi nadpisi: »Živi Magjar, obstoji još Budim!« i: Naše življenje i našu krv!« Na postradih stěnah bijahu broji 1867-me i 1892-ge godine. Medtim ulice i hiže sa zastavami nakičene — te su sumni borjaci lebdili — sa oblokah su dragocěni čilimi izvěšeni bili! Najveličanstveniji pogled podaval je plac Ferenca Jožefa. Sjedne strane bogato okičene okolišne zidine, s druge strane gradska gora sa barjaci okičeni krovi, u sredini pak lančani most! Lančani most su s desna, s lěva zastavni visi ogradjivali. Na Dunavu pak su se viděli gubeće ladje sa ovlečenimi barjaci kićenu stražu predstavljati. Po čitavom putu vu postavljenih tribina množtva čekalo je bogatije občinstvo usvečanoj odori gibanje i ulězenje kraljevo, niže je puk nepretrgljivu poredni stěnu predstavljal.

Juniuša 6. već prama poldana cěla duga putna linija, po kojoj je kraljevska povorka imala proći, samo je onako žamorila od ljudstva, od oblokah nakitah i od znatiželjnikah. Ob poldašnjem svojenju povukla se sa glasnom muzikom kućna satnija vojnikah, uzastopce za njom čitava městna vojna posada, koja se je na stotne razdělila te ponaměstila po uličnih vuglovih. Redarstvo zadruge, poslaničtva, akademička omladina sva se u redu ponaměstila.

Medjutim je i kolodvor oči potresujuću sjajnost podaval. Ovde su se sakupili u bleštajućih odělih ministri, poslaničtva županijah, orsački zastupniki i velikaši, gradski prvaki, i odovud se je genula sjajna povorka svečanih kočijah u budimski grad.

Koji su onda ovde bili, mogli su dobro videti u jednom razdělu vladarsku pratnju, koju je čudeće se množtvo ulicah samo razdeljeno vidělo. Kak veličanstvena slika je bila ovo. Kak da bi se na život prebudili bili s predobitnimi spodobami viteški naši predji, da pozdrave kralja, pod čijom pravičnom pravdom je opet velik postal ovaj narod!

Posle poldne ob pol trětjoj uri zazvučal postaju oznaćujući zvon, te se je vre moglo viděti dvorskog cuga, koji je vrlo ukusno bil okićeni s drobnimi narodnimi barjaci i sa zelenim vehjem. U prvih dvijuh kočijah bila je pratnja vlaka, u tretjoj za prozorom u konjenićkoj generalnoj svečanoj uniformu sam kralj. Svi su se odkrili te u burno oduševljenimi živiji prodru van na željezničkoj postaji nazočni, na što je kralj van stupil.

Velikaši i orsački zastupniki u dva su reda stali, koje je kralj pozdraviv, u čekaonicu stupil, gde je opet s burnim »éljen« pozdravljen dočekan bil. Ostavivši čekaonicu sa magjarskim ministrom prezešom stupil je u kraljevsku dvorsku kočiju. J ovim je započela svečana povorka. Već na početku slavolučnog putu je takav hrum žamoril od živio, éljena pred njega, da su i konji pred kočijami upreženi takodjer nazad hohkali.

Pred kraljevom kočijom kretala je povorka sjajnog banderiuma prastar ogdoba. Preminula magjarska stolětja podila su se iz grobov, da pokažu světu davnu magjarsku slavu, pokažu Ljudevitah Velikih-Hunyadyah te Matjašah glasovitih južnih redova viteze. Občinstvo je čudom se divilo i nasladjivalo, u narodnoj prednosti, koja je u takvom

---

u mozdjanih« — veli Hajdek. Okolo sedeći se smiju.

Ali šnajder Detel navadno nije ostal nikomu dužan. »Bolje muhe nego sečku« — odgovori i pogladi Hajdeka po glavi. »Kaj ne Hajdek« — veli sad — »tebe muhe nikaj nemuče«. — Sad je nastal sveobči smeh, jer za Hajdeka su svi znali, da nije baš luč sve te matere cirkve. Medjutim je šnajder svoje vino izpil i jako zamišleno u praznu flašu zuril.

»No, tak anda, pak kaj se je gde zgodilo?« — zapita sad Borčec znatiželjno.

»Baš tebe se tiče,« — odgovori Detel — »Polonka, — hm, — hm, — siromaška dievojka; posve se je preokrenula; ja mislim da ima srčenoga črva. Hm, hm, budeš videl Borčec, stoga se bu nekaj zleglo!«

Borčec se je najprije prestrašil, ali odmah nato je u se došel i šakom po stolu lupil. — »Ah kaj«, — je zavikmul — »pohodim ja nju batinom. Ja joj već pisarčića iz glave zbrišem!«

Šnajder je samo posmehce kažiprstom migal, da ne. »Ti Borčec njoj nebudes nikaj iz glave izbrisal, da sam ja stobom, ja bi im pustil se ženiti.«

»Ne« — zakrikne sad Borčec — »pak kad ja jedan krat velim ne, onda i ostane ne na sve veke vekov amen. Si razmel šnajderski jarac?«

»Dobro, dobro«, odgovori na kratko Detel — »samo idi domov, pak si pogledni kčerku, nego uzput vzemi odmah i doktora sobom, — budeš već rad »je« rekel, samo pazi da nebude prekesno!«

Borčec ravnić još jednom lupi šakom o stol, ali se ipak zatim digne i otide srdit i zamišljeni domov.

I bilo je izbilja tak, kak je šnajder Detel povedal. Polonka se je u svoju komoricu zaprla, očitovala je, da je boležna i od onog hipa već nije nikakovo jelo niti pilo okusila. Mati joj je prizedjuvala najbolje turoš mäcsike i štrukle, dapače je obskubla i mladoga pevca te ga je lepo šalatom priredila, ali Polonka nije niti okusila. To je tak išlo jeden tjedan dni. Da je Polonka pri svem tom, što nije kroz osam dni niti jednu drobtinicu okusila, ipak dobro izgledala, to nije nitko opazil, dapače je Borčecovka svoga muža pod jedno nagovarala, da ide po doktora, dok je ov to i učinil, te boležnici pokojnoga Kleina dopelal.

»Jaj meni jaj dragi gospon doktor« — javkal je bogati Borčec — »Polonka je moje sve, a sad bu morala od glada umrieti, jer već osam dni nije niti drobtinu pojela«. Liečnik bolestnicu previzitira i kud čuje da već osam dni nije nikaj jela, prepiše joj medicinu.

Ali Polonka nije niti medicinu hotela, te je samo očitovala, da joj prirede odecu za smrt i da se ona već od nekoliko dni pripravla k-smrti.

Borčec sad nije lupil po stolu, niti je larmal, već opet odbežal k liečniku. Kad je pekučil na njegova vrata, baš je iz sobe van izašel šnajder Detel. »No Borčec — zapita gajeli si već kaj mehkeši, ili hočeš tvoju jedinicu skup svojom tvrdum glavom zakopati? — Radje joj odpelaj Petra pisara kpostelji a ne staroga Kleina, budeš videl da će sigurno ozdraveti!« — stimi riečmi odskače šnajder dalje.

Kad je Borčec opet stal pred liečnikom i pripovedal mu za boležnu kčerku, samo je liečnik očmi požmrkaval, jer mu je malo prije šnajder Detel cielu stvar odkril. Metnuvši desne ruke kažiprt na desnu nosnicu veli sad Borčecu posve svečano: »No pak jeli vi znate kaj vašoj kčeri fali? Ako neznate tak ću vam ja povedati: Ona ima morbus amoris. Njoj neima pomoći, šnjom je van, ako nepošaljete po pisara Petra i to čim prije«.

prizorju danas udioničtvuje, kakvoga niti grad, niti jedan narod svéta nemore izkazati.

(Drugi put dalje).

Čmelec.

Ravno sem pri kumu susedu bil, kada dečec dobeži kričeč: »Japa, japa čmelec je pustil!

Skočimo gori svi, kaj nas ga bilo i bežimo vun na vrt. Ja sem si itak tuliko časa zel, da sem si škerljaka na glavu del, sused je samo tak išel za dečecom, za jim pak kuma s kadilom, dekla s voncom, sluga pak s velikom lojtrom.

»Gde je čmelec, kam se je sel? pitamo svi poprék, dekla pak ruži s voncom, da ju je vu tretje selo čuti bilo. Sluga pak riva lojtru proti zraku, jerbo je ravno ober nas bil čmelec i nije imel volju nikam se sesti.

— To nije dobro! — veli sused, kada vidi, da čmelec jošče više ide. Bude odišel.

— »Eh! dehogy ga pustimo! — velim ja. Taki mu pomorem!«

Taki sem dal donesti moju špricalku, deklu pak sem vtišil s voncom. Prijel sem špricalku i pustim vodu tak lépo, da su kaplice s odzgora padale na čmelec, koj se je taki počel spuščati na jabuku. Lépo bi mogli bili vu koš spraviti, da bi moj sused sve pripravleno imel. Vu ruku mi porineju plesnivoga, smrdečega koša, da naj stepem nutri čmele. Ni sem štel, jerbo sem znal, da vu takšnim košu neostaneju čmele, koj smrdi.«

— »Ah, kaj bi nej! — veli kum. — Nisu čmele tak haklik, kak fraljice. Taki je spravim nutri.«

S tém zeme mi z ruk koša i stepe nutri čmele.

— »Na, na, nebude dobro velim ja. Ali moj sused nije hotel mene posluhnuti. Idemo vu hižu i komaj počnemo jesti, već opet dojde dečec povedat, da su čmele pustile. Istina je bila. Čmelec je vuni bil, ali tak visoko, da smo ga nē mogli doli dobiti iz zraka. Odletel je.

— »Žal mi je, da je odletel« — veli kum. »Samo da barem jednoga sem dobil« — veseli se.

Za tem idem ja k prvešemu košu i poslušam. Nikšni glas.

— »Sused — velim — vu ovim prvešim košu nega čmelca.«

— »Uh! to bi jošče treba bilo, kaj budem dvaput bejžal za njim, pak mi na zadnje vujde!«

Poglednemo ga. Koš je prazen, čmelec je skočil.

Tak se je navučil moj sused, da čmelca navék vu čisti koš treba stepsti.

Lili.

KAJ JE NOVOGA?

Strelanje vu oblake.

Na Štajerskoj granici poljeg Štrigove vre od četiri letah strelaju vu oblake, koje toču zadržavaju vu sebi. 8-ga o. m. temni oblaki su dohodjali prama Luttenbergu i Štrigovi. Na štajerskih počeli su strelati iz za ov cilj napravljenih štukov i oblak se je na dvoje rezdelil, iz jednoga je tuča potukla štrigovske brege, iz druge pak fürstenfeldske brege na Štajerskoj. Baron Knezevich štrigovski zemeljski gospon je pogledal te štuke i pisal nam je o tom. Vu jednim sledečim broju budemo vam o ovoj stvari više pisali. Vezda samo toliko dajemo na znanje, da vu štrigovskoj okolici hoćeju ljudi na 11 mestih postaviti štuke za strelati vu oblake i to: na bregu Stanetinec, Rimščak, Robadi, Šprinc, Veščica ili Rackaniža, Globoko, Strmc, Orehovčak, Prekopa, Ciganjščak i Štrigovčak. Na bregu Globoka, Strmci su već postavili štuke. Kaj bude znanstvo dokončalo, to još nemremo znati, ali nekaj more vu tem poslu biti, ako si primislimo, da oblaki s tučom obteršeni nehodiju više od zemlje, kak 3—4 sto metrov daleko. Koji gorice imaju vu štrigovskih bregih, naj svoje dare za štuke pošleju občini Štrigovi. Postavljenje jednoga štuka košta 70 forintov. Dal Bože, da bi na hasen bilo to strelanje proti oblakom, našim gospodarom!

Poplava vu Horvatskoj.

Prošlu sobotu bil je veliki viher vu varaždinskoj varmegjiji i vu okolici zagrabečkoj, koj je velike kvare načinil. Sam varaš Zagreb je 60 jezer forintov kvaren, iz vun toga na goru Klim vodeći put se je na 4 kilometre pokvaril. Ov put zazidali su lani za 75 jezer forintov. Setve su vu ovih okolicah uništćene.

Kača ga je na smrt vgrizla.

Strahovitim načinom je vumrl jeden stari človek vu Voloski. Legel se je i zadremal na polju blizo velikih bregah, gda začuje krik malih decah, koji bežiju prama njemu a jedna velika čemerna kača za njimi se kotura. 66 lét stari človek, da oslobodi život malih decah, pograbi kače i hoča ju zaklati, ali predi kak bi on to včiniti mogel, kača, vipera zvana ga vu hrbet vgrizne. Na kričanje decah su selčani skup dobežali. Sve su probali starim človekom, ali ni su ga oslobodili mogli. Samo toliko je mogel izgovoriti, da je magjar, pak vu velikih mukah vumrl. Ime mu nigdo nezna.

Porobili su cirkvu.

Blizo Temešvara vu občini Vlajkovec su 13-ga o. m. nekakvi galženjaki vu noći iz cirkve vkrali kassu. Na sreću više nije bilo vu njoj, kak 20 forintov. Žandari su vre jednoga vlovili, na koga sumnjaju. Ima galženjakov, kojim niti hiža Božja nije sveta.

Tolvaji na željeznici.

Vu Budapešt došel je 14-ga o. m. iz Belgrada telegram, da su dva grčki putniki vkrali na vlaku od grofice Vay jeden nakit vu 5 jezer forintov vrednosti, i da ovi vu Budapešt putuju. Redarstvo je čekalo tolvaje pri željezničkoj štaciji, ali tolvaji su vre predi doli skočili.

Glavu si je odrezal.

Motitla Martin vu Torontalvarmegjiji, 70 let stari človek si je 14-ga o. m. s jednim velikim nožom odrezal glavu tak, da mu je samo koža malo držala glavu na šinjaku. Veliju ljudi, da se je vre navoljil živlenja.

Žalosten glas.

Hirschler Henrik bivši dolnjo-dobravski stanovnik, veliki-trgovec, a na zadnje ravnatelj trgovine s drévom vu Budapešti, vumrl je 3-ga juniuša vu 49. letu. Ostavil je za njega tugujuću vdovicu i petero dece. Za njega se tuguju brati njegovi: Hirschler Miksa, Zalán Lipót, sestre i druga rodbina. Pokopali su ga vu Budapesti 5-ga o. m. Pokojnoga je svaki ne samo vu Medjimurju, nego vu céloj varmegjiji poznal. Bil je prijateljski človek i dober medjimurec, koj je na vnogo držal svoje rodnomesto. Naj počiva vu miru!

Dobre *žepne i sténe vure* za fal céne moči dobiti pri *Pollak Bernatu vuraru* vu Čakovcu (Pijac, Šparkassa). Pri njem se *uzimljeju vure takaj* za popravek za fal céne.

Oglas.

26-ga juniuša odvečer ob 2 vuri budu gospodin baron Knezevich Viktor vu Štrigovi poljeg svojevoljne licitacije prodali **5 komadov žmehkih kobilah**, od 1—do 9 let starih **rogatih marhah** i druge **hižne živine.**

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Borčec se je na sve rieci nenadano osupnul te je potajno stisnul šaku i već hotel šnjom po stolu lupiti, kad se najedan krat domisli, da sad nije u krčmi nego u sobi gospodina Kleina koj bi ga ipak mogel pitati, kaj i zakaj luple. Anda se sustegne zapita: »Kaj za istinu misle, da bi moral po Petra iti?«

Liečnik samo kimne glavom za znak, da je.

»Ali on nije nikaj i neima nikaj« — mrmra Borčec.

»Zato pak imaš ti imetka« — odgovori liečnik. — »U ostalom učini kaj ti je volja. Pomoči tu neima, tvoja kčerka je zbogom, jer na njezinem srdcu leži i zagrizava »Morbus accutus amoris«. Imamo dosta primerah u pathologii, da ako se morbus amoris duboko zagrizne u srdce, onda musculus cordis pobledi, jer zgubi sangvinem venalem, na to dojde u srdce paralysis ventriculi sinistri i takvo siromaško srdce konačno zdehne na marasmusu i tak skup opadne, kak dude kad su prez sape ili prazná dohany — kesa, a to se onda sve skupa zove: »prognosis laetalis.«

Na ove rieči je Borčec kakti zanemel, jer kad je gospon liečni Klein pričel latinski govoriti, onda se je slobodno svaki beteżnik već naprvo mogel pobrinuti za raku. Sad anda neima druge pomoći i on odluči pisara Petra kbolestnici dopelati.

Kad je Polonki to hotel obznaniti, našel je vrata njezine komore iz nutra zaključana; stoprv poslie ponovnoga kucanja ih je Polonka odprla, i da Borčec nije bil tak uzrujan, tak bi bil moral opaziti, da na smrt bolestna Polonka nekaj koše zubmi, a da se je k obloku oglednul, bil bi šnajdera Detela vani na vrtu pod oblokom spaziti mogel, kak polag stolnim rubcem pokrite košare u travi sedi i nekakovu bocku hrda.

Ali Borčec u svojoj zdvojnosti sve to nije videl, već je svoju težku ali situ bolestnicu na prsa si pritisnul i rekel: »No vzemi si Tvoga pisara Petra, samo mi ozdravi!«

Prefrigana Polonka si je otce svega skušuvala i sve mu obečala.

Poslie trie mieseca se je Peter s Polonkom vienčal, i Borčec je danas svojim zetom posve zadovoljan, samo šnajderu Detelu nemre zaboraviti, kak ga je tim za nos vukel, što je Polonku kroz obloku hranil, dočim je stari mislil, da ona nikaj nejede, nego će morati od glada umrieti. Nikaj zato, — zato su mu tim veći prijatelji Peter i Polonka.

Em. Kollay.

Gabona árak. — Cena žitka.

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frttól	frtig
Buza	Pšenica	10·50	—
Zab	Zob	8·00	—
Rozs	Hrž	7·00	—
Kukoricza uj	Kuruza nova	6·00	—
» » ó	» stara	6.00	—
Árpa	Ječmen	6·00	—
Fehér bab uj	Grah beli	6·50	—
Sárga » »	» žuti	5·50	—
Vegyes » »	» zmešan	5·50	—
Lenmag	Len	8.	—
Bükköny	Grahorka	5·00	—

Nyilttér*)

E rovat alatt közlöttekért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelösséget a *Szerk.*

Menyasszonyruha-selyem 65 krtól

14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és szines **Henneberg selyem** 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. **Privátfogyasztóknak** póstabér és vámmentesen valamint házhoz szállitva. — **mintákat pedig póstafordultával** küldenek,

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállitó)
Zürichben.

Magyar levelezés. Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Hirdetések.

886 tlk sz. 1898.

Árverési kérvénye Zalamegye összesitett árvatára képviseletében dr. Tuboly Gyulának Novák Márton és neje Kollarics Mára ellen.

V É G Z É S.

Ezen kérvény a csehoveczi 133 sz. tjkvben foglalt 262./a, hrsz ingatlanra nézve elutasittatik, mert ezen ingatlan ugyanazon kérelmező kérelme folytán már elárverezteteti, a többi a kérvényben megjelölt ingatlanokra nézve kibocsáttatik a következő

Arverési póthirdetmény.

A perlaki kir. jbiróság mint tlkvi hatóság részéről közhirré tétetik, miszerint Zalamegye összesitett árvatára képviseletében dr. Tuboly Gyula végrehajtatónak Novák Márton és neje Kollarics Maria végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében 250 frt töke, ennek 1892. november 19-től járó 8% kamatai 54 frt 34 kr. korábbi; 11 frt 65 kr. végrehajtás kérelmi, s ezuttal 25 frt 35 krban meghatározott árverési kérelmi költségek behajtása végett a nkanizsai kir. törvényszék (perlaki kir. jbiróság) területén levő, a murscsaki 896. sztjkvben foglalt 1413 hrsz. ingatlan a végreh. törv. 156 §-a alapjain egészben 68 frt; az ugyanazon sztjkvben foglalt 1416 hrsz. ingatlan ugyanazon törvényszakasz alapján egészben 68 frt; az u. o. 1119. sztjkvben foglalt 1412/1. hrsz. ingatlan ugyanazon törv.-szakasz alapján egészben 66 frt; a turcsiscsei 51. sztjkvben foglalt 78, 80, 178. hrsz. ingatlanok s hozzá tartozó legelő és erdőilletmény 650 frt; az u. o. 78. sz. tjkvben foglalt 113/4. hrsz. ingatlan a végreh. törvény 156. §-a alapján egészben 128 frt; az u. o. 79. sztjkvben foglalt 113/1. hrsz. ingatlan u. a. törv.-szakasz alapján egészben 128 frt kikiáltási árban Murscsak községházánál

1898. évi julius hó 13. napján délelőtt 10 órakor

Turcsiscse községházánál

1898. évi julius hó 13. napján délután 3 órakor

dr. Tuboly Gyula felperesi ügyvéd vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitett becsár.

Árverezni kivánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni.

Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, még pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számitva 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt s minden egyes részlet után az árverés napjától számitandó 6% kamatokkal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. 561

Ünnepi és alkalmi ajándéktárgyak

Legjobb szerkezetü svájczi zsebórák.

Pollák **Bernát**

órás és ékszerész Csáktornyán.

Főtér, az uj takarékpénztári épületben.

Fall ingaórák raktára.

Ajánlja dusan felszerelt

svájczi zsebóra, arany-, ezüst- és chinai-ezüst-áru raktárát.

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsò àrakért.

Minden e szakmába vágó javitásokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközlöm.

Olcsó árak mellett.

SZIVATTYUK

mindenneme, házi nyilvános, mezőgazdasági és iparczélokra.

UJDONSÁG!

Bower-Barff-féle szabadalmazott inoxydálási módszer szerint inoxydált szivattyuk rozsda ellen védve.

MÉRLEGEK,

legujabb javitott rendszerü **tizedes százados** és **hidmérlegek** fából és vasból, kereskedelmi közlekedési, gyári, mezőgazdasági és ipari czélokra. **Embermérlegek, mérlegek házi használatra. bárommérlegek.** Commandit-társaság **szivattyu és mérlegyártása.**

549 5—26

Árjegyzékek ingyen és bérmentve

W. GARVENS, Wien.

I., Wallfischgasse 14. sz. Schwarzenbergstrasse 6 sz.

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már **több mint 27 év** óta megbizható, **fájdalomcsillapitó bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszaggatásnál** és **meghüléseknél** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerü háziszer**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt, üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszertárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértéku utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni,** az minden egyes üveget „**Horgony**“ védjegy és K●er czégjegyzés nélkül mint **nem valódit** utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és T^SA., cs. és kir. udvari szállitók, **RUDOLSTADT** (Thüringia).

938 32—37

Tüdőbetegségek.

(chronikus katarrhusok és tüdősorvadás)

gyógyithatók

e kitünő hatásu és teljesen ártalmatlan

„Glandulēn“ használata által.

Glandulēn a legjobb szer bármilyen tüdőbetegségeknél. Bámulatos sikerek régebb és előrehaladottabb tüdőbetegségeknél; bizonyittatnak gyógyult betegek és hirneves orvosok által.

Glandulēn a legbiztosabb ismert szer, minek segitségével a természet a testben gyógyitja a tüdőbetegségeket. — A szervezet Glandulen hiányával megbetegszik. Glandulen czélszerü használata fokozza a természetes gyógyulást.

Glandulēn nem mesterséges uton előállitott vegyi szer, melyeknek többnyire nem kivánt kellemetlen mellékhatásai vannak, teljesen ártalmatlan huzamosabb használatnál is.

Glandulēn előállittatik Dr. Hofmann utóda által Meerane (i/S) vegyi gyárában egészséges állatoknak tüdőmirigyeiből. Tablettákban, kellemes és alkalmas alak bevevésre. Minden egyes tabletta tartalmaz 0·25 Glandulen-nek megfelelő 0·05 besüritett mirigyanyagot és 0·20 izjavitó tejczukrot.

Glandulēn törvényileg védve és szabadalmazva van, utánzatoktól óvakodjék. Változatlan alakban minden gyógyanyagot tartalmazó Glandulen kapható minden gyógyszertárban: 1 üveg 2 frt 75 kr. (100 db.) és 1 frt 50 kr. (50 db.) — Ott hol nem kapható, forduljon a főraktárhoz:

Diana gyógyszertár,

Budapest, Károly-körut 5. szám,

honnan kivánatra terjedelmes ismertetés és használati utasitás orvosoknak, valamint betegnek bérmentve küldetnek.

544 6—10

SZIVATTYUKAT

házi, ipari, mezőgazdasági, épitkezési és egyéb nyilvános czelokra *kéz-, járgány és erőhajtásra.*

TŰZFECSKENDŐKET

városi, községi, gazdasági és gyári tüzoltóságoknak,

harangokat és harangállványokat

templomok, iskolák stb. részére.

Bűzmentesen működő pöczegödör tisztitó készülékeket, utczai öntözőkocsikat, sárkaparókat

készit és ajánl a

BUDAPESTI SZIVATTYU ÉS GÉPGYÁR

Részvény-társaság (ezelőtt WALSER FERENCZ)

BUDAPEST. VI., külső Vácziut 45.

98 20—40

Árjegyzékek és költségvetések ingyen és bérmentve.

Nincs többé lábfájás

sem tyukszem, sem izzadó láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem fagyos láb, sem lábégés. Rövid ideí viselés után **megkönnyebbül a járása** annak, ki czipőjét **Dr. Högyes-féle az egész világon szabadalmazott Asbest talpbéléssel látja el.**

Párja egyszerű 60 kr., kettős vastagságu frt 1·20. Az asbest talpbetét kitünőségét legjobban bizonyitja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22500 pár szállitatott. Szétküldés csakis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett külön 10 kr. franco. Felvilágositások és prospektusok, köszönetnyilvánitások ingyen.

Általános Asbestáru-gyár betéti társaság, Budapest VI. Sziv-utcza 18.

524 11—50

Viszonteladóknak megfelelő árengedmény.

449/1898. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi hogy a perlaki kir. járásbiróság 1897. évi 6158/p. 97. számu végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Petrosánecz Simon hrásztovszkói lakos ellen 100 frt s jár. erejéig 1897. évi október hó 11-én foganatositott kielégitési végrehajtás utján lefoglalt és 480 frtra becsült 1 kanczaló, 2 kukoriczakas kukoriczával és 1 pajtából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbiróság 98./V. 95. sz. végzése folytán 100 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi junius hó 2. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 26 frt 65 krban biróilag már megállapitott költségek erejéig beszámitasával a már fizetett 130 frtnak a helyszinén, vagyis Perlakon leendő eszközlésére

1898. évi junius hó 30. napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégitési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is foganatositatni fog.

Kelt Perlakon, 1898. junius hó 15-én.

Sós Frigyes

563 1—1 kir. bir. végrehajtó.

442/vh. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulirott birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a n.-kanizsai kir. törvényszék mint csődbiróság 1898. évi 3690/P. 98. számu végzése következtében néhai Lisziák Ferencz hagyatéka elleni csődügyében a leltári kivonat szerint összesen 34115 frt 06 kr. activ követelések elárverezése elrendelvén mely követelések nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. jbiróság 1898. V. 111. számu végzése folytán Perlak községházánál leendő eszközlésére

1898. évi junius hó 28. napjának délelőtti 9 órája

határidőül kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni. 562

Perlakon, 1898. évi junius hó 10-én.

Sós Frigyes,

kir. bir. végrehajtó.

HIRDETMÉNY.

Csáktornya nagyközség előljárósága által ezennel köztudomásra adatik, hogy a nagyközség tulajdonát képező 2 népsor számu lakház felső emelete, a hol ez ideig a polgári fiuiskola volt, egy faszin mégis közös mosókonyha egy pinczével együtt, **1898. évi julius hó 2-án d. e. 10 órakor** a községi irodában szóbeli árverés vagy ajánlattétel mellett a legtöbbet igérő vagy ajánlatot benyujtónak 3 esetleg 6 egymást követő évekre **1898. évi szeptember hó 1-től** kezdve haszonbérbe adatni fog.

A kikiáltási ár évi 800 frtban van megállapitva.

A bérleti feltételek a nagyközségi irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Csáktornyán, 1898. junius hó 17-én.

Grész László
jegyző.

564

Petrics Ignácz
vbiró.

Nyomatott Fischel Fülöp (Strausz Sándor) gyorssajtóján Csáktornyán.